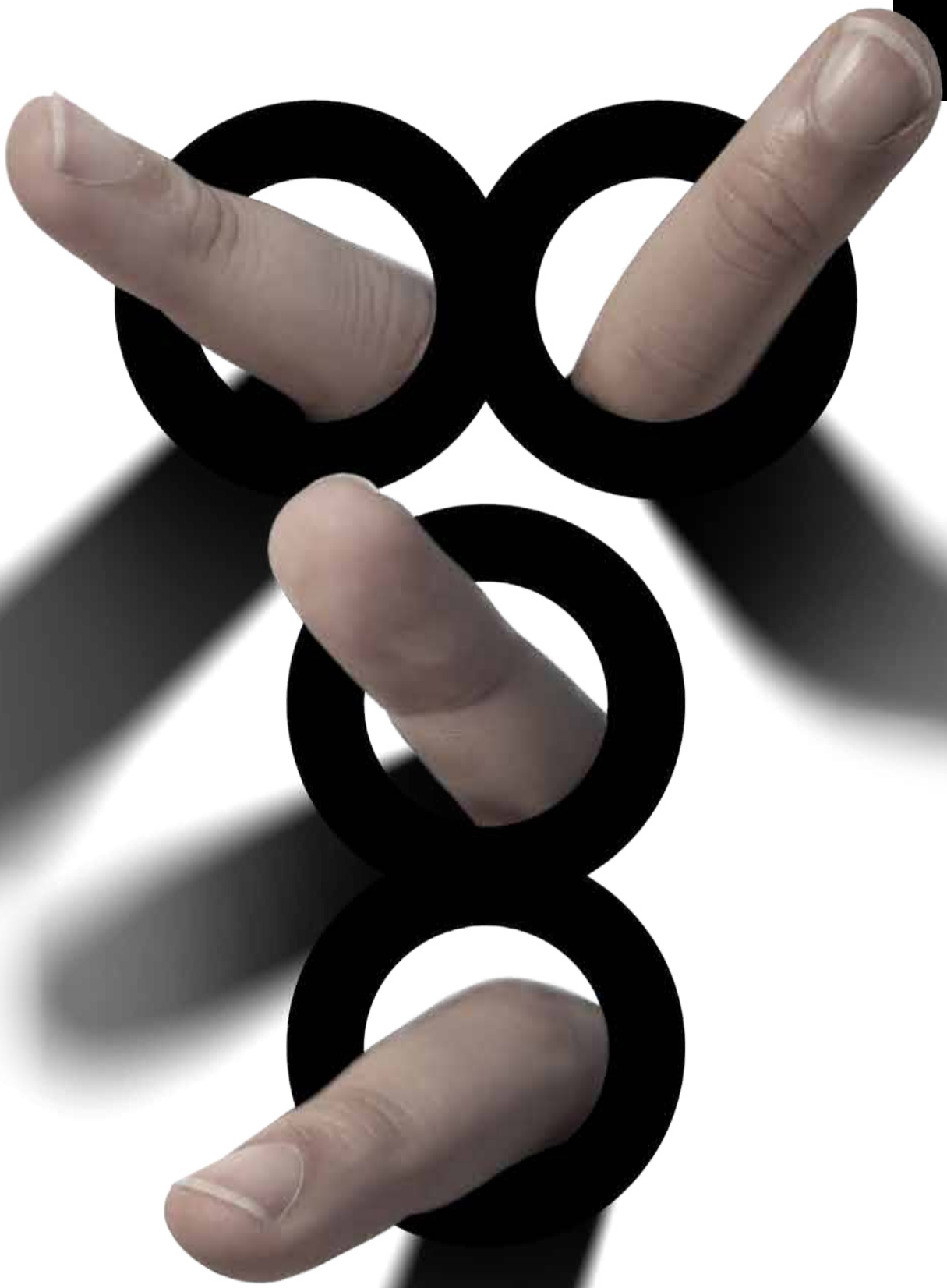

17-MEi ^mt
03-JUNi

Oisterwijk⁸⁰⁰ Sculptuur

ETIENNEGALLERY

**Oisterwijk Sculptuur
is mede mogelijk
gemaakt door:**

ADS Vastgoed BV

Appeldoorn van Erven Makelaars

Bij Ons Lunch & Borrelcafé

Café De Vrijbouter

Chopard Interieur Design

De Bresser Verhuizingen BV

Deksels, lunch tapas en meer

Driehoeks Buitenreclame BV

Eethuys de Lind

EQUO Advocaten

Gentle Oisterwijk

Grapedistrict

HBB

Het Genieten Oisterwijk

Honders/Alting Makelaars

Inpetto Fotografisch

Janson Makelaardij

Lelieveld Makelaardij

Llaud

Lódz

Man of the World

Mayke

Mobion Group

Onder de Linden, eten & drinken

Proeflokaal 't Gelagh

Qu4ttro

Raimond Weenink Bedrijfsmakelaardij

Robert Daniëlle

Roomer Fashion

Ruud Panis

SEC, eten en drinken

Skins Cosmetics

Smaeck

Somerset Capital Partners

Ter Horst van Geel

Van de Wouw & Partners

Bedrijfshuisvesting

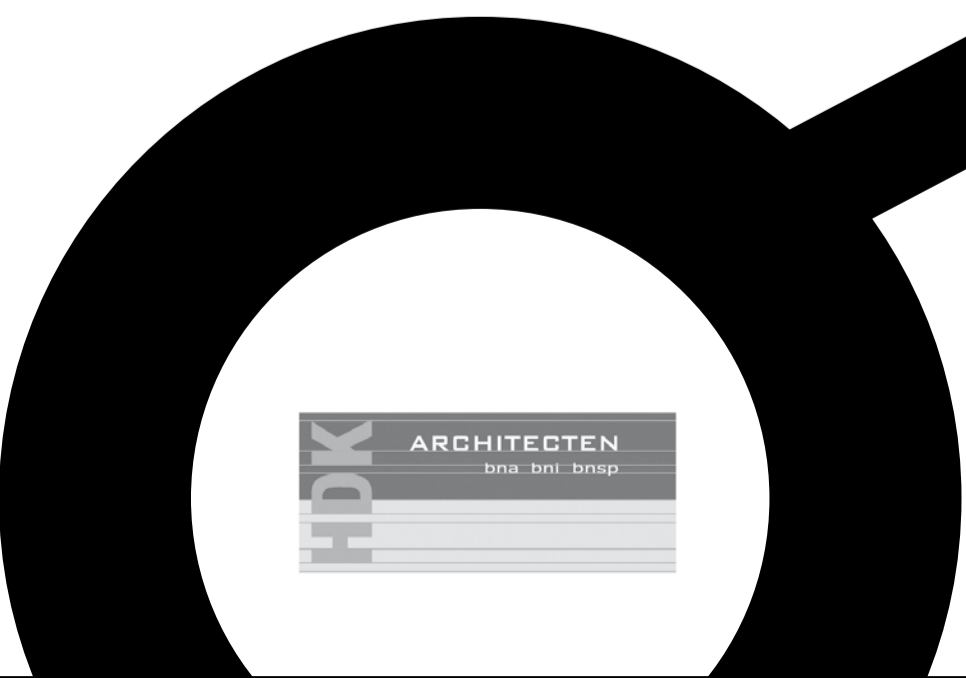
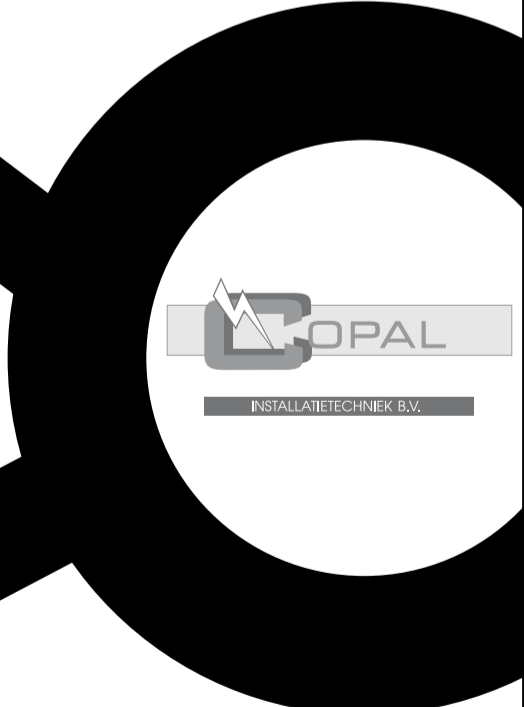
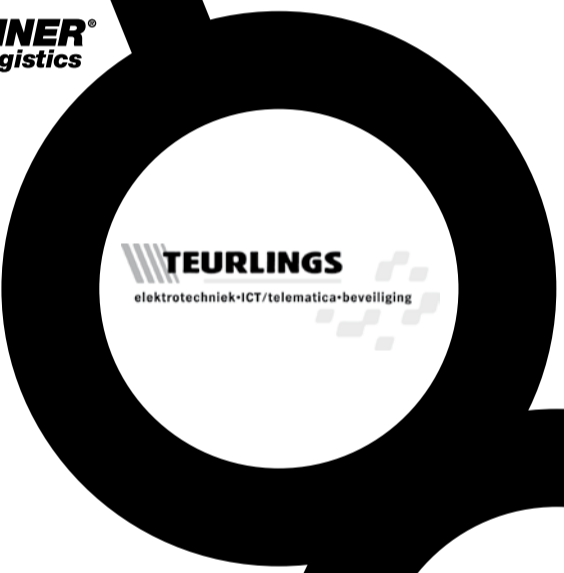
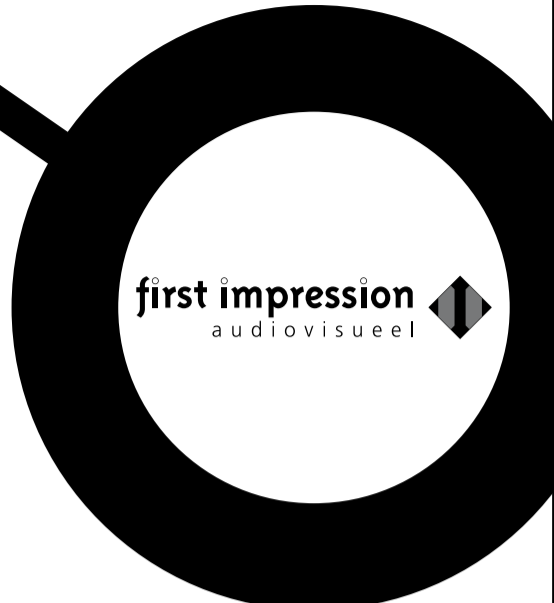
Van den Elzen

Garantiemakelaars

Vel'Or Graceful Events

Verruklik

Zoetelief

Marc Heuvelmans, voorzitter SPOT

STICHTING PROMOTIE OISTERWIJK IN DE TOEKOMST

Oisterwijk in de SPOT lights

Oisterwijk staat voor: Groen, Recreatief, Cultuurhistorie, Kwaliteit (= Duurzaamheid), Gezelligheid, Veiligheid en Ondernemerschap. Stichting SPOT stelt zich ten doel om deze geformuleerde kernwaarden te realiseren. En daarvoor is een breed draagvlak onder winkeliers en ondernemers van groot belang. De gemeente Oisterwijk juicht het bestaan van SPOT zeer toe, maar constateert tevens dat activiteiten achter blijven. Grootste moeilijkheid hierbij vormt het feit dat veel partijen mee praten over de ontwikkeling van activiteiten. Activiteiten die in het teken moeten staan van de promotie van Oisterwijk. Maar hoe doe je dat zonder een tweede VV te worden, of een nieuw recreatief platform, of een zoveelste ondernemersvereniging?

Het antwoord hierop is: koepelvorming. Het mooie van koepelvorming is, dat meerdere doelgroepen de meerwaarde van groot Oisterwijk - inclusief Moergestel - zullen ontdekken. En daardoor sneller voor Oisterwijk zullen kiezen, bijvoorbeeld om er te gaan wonen, werken of verblijven. In praktijk is gebleken dat met name ondernemers hierin de trekkers en draagkrachtigen zijn. Nu de overheid zich steeds verder terugtrekt in financiële ondersteuning, stelt het bestuur zich voor SPOT om te vormen tot een Ondernemerskoepel. Hierbinnen passen de ontwikkelingen rondom centrummanagement in Oisterwijk uitstekend en dit zou een opmaat kunnen zijn voor professioneel citymanagement.

Iedereen levert dan ook graag een bijdrage aan de promotie van Oisterwijk. Op een aantrekkelijke en vooral eenduidige wijze. Samen zetten we zo groot Oisterwijk op de kaart; een Parel in het Groen, waar het uitstekend wonen, werken en recreëren is.

Hans Janssen, burgemeester van Oisterwijk

OISTERWIJK SCULPTUUR 800, TOPKUNST DICHTBIJ

“Onze officiële leeftijd van 800 jaar duidt op een rijke traditie van kunst en cultuur. Oisterwijk Sculptuur is in die traditie een sterk evenement. Het combineert diverse kwaliteiten: beeldende kunst van hoge kwaliteit, laagdrempelig en toegankelijk gepresenteerd, in het monumentale, groene en culinaire centrum van Oisterwijk. En dat alles zeer bereikbaar, in het hart van Brabant. Ik ben er trots op heel veel Brabanders en ook tal van andere landgenoten welkom te mogen heten. Zeker weten dat iedereen kan genieten van een prachtige tentoonstelling en een gezellige ambiance. We zijn van nature gastvrij en we zijn dat nóg meer van 17 mei tot en met 3 juni. Heel graag tot ziens.”

Foto Hans Janssen: Foto Vlamincx

Ingrid de Witte, coördinator VV Oisterwijk

Het feit dat Oisterwijk 800 jaar bestaat heeft diverse initiatiefnemers een enorme duw in de rug gegeven om – vaak met weinig financiële middelen - tot zeer creatieve ideeën te komen voor kunst- en cultuuractiviteiten in onze gemeente. Op diverse gebieden is er flink aan de weg getimmerd met als resultaat een jaarprogramma, waar we met recht trots op kunnen zijn.

Zo is Oisterwijk Sculptuur dit jaar weer terug en wordt van 17 mei t/m 3 juni het centrum van Oisterwijk weer omgetoverd tot een kunst-expositie met als thema 'Oisterwijk 800 jaar stadsrechten'. Zeventien dagen (en avonden) lang en gratis toegankelijk! Voor het volledige jaarprogramma van Oisterwijk 800 nodig ik u graag uit in onze VV-winkel gevestigd in Cultuurcentrum Tiliander aan de Spoorlaan 82d te Oisterwijk.

Volg ons op Twitter: @VVOisterwijk

Paul Spapens, voorzitter Stichting Oisterwijk 800.

Een kleine drie jaar voordat het Oisterwijks jubileumjaar 2012 aanbrak, zetten zich vier inwoners van Oisterwijk, Moergestel en Heukelom aan de organisatie van Oisterwijk 800. Uitgerekend in die tijd begon de overheid zich terug te trekken. Er was weinig tot geen geld meer beschikbaar voor de viering van Oisterwijk 800. Dit schudde een grote kracht in de samenleving wakker die volgens mij een constante is in de geschiedenis van Oisterwijk: namelijk het geloof in eigen kunnen, het vertrouwen in eigen kracht en in elkaar om met elkaar tot mooie dingen te kunnen komen. Met deze onuitputtelijke kracht van 'samen doen' kunnen de inwoners van Oisterwijk, Moergestel en Heukelom met een gerust hart op weg naar de toekomst.

Foto Paul Spapens: Jan Stads/Pix4Profs

Oisterwijk Sculptuur 800

Oisterwijk Sculptuur vindt dit jaar voor de 7e maal plaats. Voorgaande edities van de openluchtexpositie wisten steeds zo'n 150.000 bezoekers naar de Parel in 't Groen te trekken. Tijdens Oisterwijk Sculptuur wordt het historische centrum van Oisterwijk omgetoverd tot één groot kunstpodium. Kunstenaars - uit binnen- en buitenland - hebben zich dit jaar laten inspireren door het thema 800 jaar stadsrechten. Dit is terug te zien in hun fraaie sculpturen van o.a. glas, brons, keramiek, beton en staal.

's Avonds worden de kunstwerken fraai uitgelicht en is het op een van de vele gezellige terrassen een unieke ervaring! Uniek is verder het spectaculaire videoproject van Jolanda Jansen, dagelijks te bewonderen van 21.30 – 23.00 uur.

Oisterwijk Sculptuur® is van 17 mei t/m 3 juni dagelijks en 24 uur per dag vrij toegankelijk. Kijk voor meer informatie op www.oisterwijksculptuur.nl

Oisterwijk Sculptuur is een initiatief van Stichting Oisterwijk Sculptuur en Etienne Gallery en mede mogelijk gemaakt door de genereuze steun van tal van sponsoren en subsidiënten.

Oisterwijk 1212 - 2012

Oisterwijk bekleedde sinds de dertiende eeuw een belangrijke positie. In 1212 werd Oisterwijk aangewezen als het bestuurlijk centrum van het westelijke kwartier van de Meierij van 's-Hertogenbosch. Dit blijkt uit een oorkonde van 25 februari 1212. Deze bevat een overeenkomst tussen Hendrik I, hertog van Brabant, en Godfried, heer van Breda. In de akte worden voor de eerste maal Oisterwijk, Arendonk, Herentals, Hoogstraten en Turnhout expliciet als nieuwe steden vermeld, naast de 'oude' steden Aarschot, Antwerpen, 's-Hertogenbosch, Leuven, Lier en Zichem.

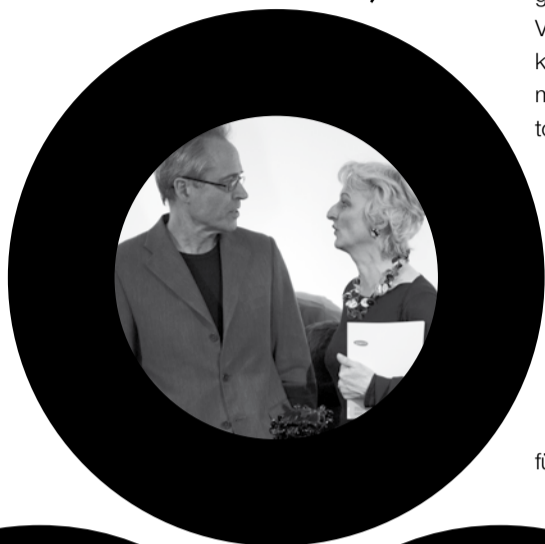
De Meierij van 's-Hertogenbosch was begin 1200 voor een belangrijk deel verdeeld in kwartieren. Het kwartier van Oisterwijk omvatte samen met het Kwartier Breda, het Kwartier van Kempenland en het Kwartier van Peelland, een oppervlakte van zo'n 80% van de oppervlakte van de huidige provincie Noord-Brabant. Het kwartier van Oisterwijk bestond uit maar liefst 26 dorpen en strekte zich uit van Waalwijk, Vlijmen, Boxtel, Veldhoven tot Hoge Mierde.

Binnen Het Kwartier van Oisterwijk bekleedde Oisterwijk de positie van hoofdstad. In 1230 verleende Hertog Hendrik I van Brabant Oisterwijk vrijwel dezelfde privileges die hij aan 's-Hertogenbosch had geschonken. Behalve de vrij op –en afvaren van de Rijn. De stadsrechten betekenden voor Oisterwijk dat het in hoge mate zelfbestuur kreeg, met een eigen rechtspraak en maatvoering. Hierdoor had het vrijwel dezelfde rechten als de burgers van 's-Hertogenbosch.

In de 14e eeuw bracht handel en nijverheid Oisterwijk tot grote bloei. In 1354 verleende hertog Jan het recht tot het voeren van maar liefst twee jaarmarkten, de Meimarkt en de Koude Markt. Ook kreeg Oisterwijk een weekmarkt zoals deze anno 2012 nog steeds elke donderdag plaatsvindt. Allemaal ontwikkelingen in positieve zin. Maar Oisterwijk werd ook bezocht door rampen. Vanaf 1388 kan een lijdensweg worden geschreven van oorlog, brand en ziekten die vele generaties als een bloederige draad door de historie loopt. Er zijn maar weinig vergelijkbare plaatsen die zoveel te verduren hebben gehad, zoals gezegd te beginnen in 1388 toen de hertog van Gelder het stadje volledig in de as legde. Dat zou daarna nog herhaalde malen gebeuren. Zoals een eeuw later door de beruchte Maarten van Rossum. De inwoners werden ook nog eens voor 10.000 euro gebrandschat, voor die tijd een enorm bedrag. In 1567 tijdens de Tachtigjarige Oorlog brandden 64 huizen af. Oisterwijk was het toneel van moord, verkrachting en plundering. In 1573 gingen 150 huizen in vlammen op en in 1580 nog eens 150. In 1587 restten nog slechts 22 woningen. Kort nadien gingen ruim 400 Oisterwijkers dood aan de pest. Maar, steeds opnieuw krabbelden de Oisterwijkers op. Terugkijkend in de geschiedenis kunnen we alleen maar met respect vaststellen dat Oisterwijkers een krachtig volkje zijn. Alleen al uit respect voor dit verleden verdient Oisterwijk het om het 800-jarig bestaan als stad geducht te vieren.

Philip Baldwin (1947) en **Monica Guggisberg** (1955) werken al ruim dertig jaar samen als kunstenaarsduo. De internationaal bekende kunstenaars en meesters in de glaskunst hebben geëxperimenteerd met verschillende glasdisciplines: ambachtelijke vervaardiging, design, sculptuur, kunst en architectuur. Ze hebben zeer diverse technieken vernieuwd, getransformeerd en aangepast – vaak op onverwachte en zeer originele wijze - met name door de Scandinavische technieken voor gesmolten heet glas te combineren met de Venetiaanse technieken voor het bewerken van koud glas (battuto). Een groep langwerpige, manshoge sculpturen met organische vormen tonen tijdens Oisterwijk Sculptuur de ongelooflijke elasticiteit van glas naast een installatie van een reeks gekleurde bollen. De afgelopen twee jaar zijn Baldwin & Guggisberg intensief bezig geweest met het realiseren van een reizende museumshow. Afgelopen half jaar was hun overzichtstentoonstelling te zien in het Ariana Museum in Genève. Vanaf 27 september zal deze show te bewonderen zijn in het Museum für Angewandte Kunst in Frankfurt.

Monique Bastiaans (1954) beweegt zich met hetzelfde gemak tussen de verschillende genres van ruimtelijk werk als waarmee ze uiterst gevarieerde materialen gebruikt. In haar werk treft men een onlosmakelijk verband aan tussen vorm, kleur en materiaal en biedt ze een oeuvre waarin via organische vormen en synthetische materialen het natuurlijke verheerlijkt wordt. Haar werk wordt gecreëerd met het accent op de eland, op de vitale energie en op de vreugde, en dit vanuit een gebied waarin het ludieke en de bezinning elkaar ontmoeten.

Monique Bastiaans heeft, vooral door haar interventies in openbare ruimtes, op de toeschouwer vraagtekens kunnen overbrengen over de omgeving waar hij woont. Haar werk gaat uit van het streven om speelse elementen in alledaagse landschappen te introduceren, zowel in landelijke als stedelijke omgevingen. Tegelijkertijd creëert ze een relatie die zo intens is dat haar interventies één worden met de omgeving. Ze combineert vreemde elementen, creëert onmogelijke samenvoegingen die succesvol opgelost worden voor de ongelovige blik van voorbijgangers.

Jose Luis Perez Pont, kunstkriticus en curator

De sculpturen van **Peter Bremers** (1957) zijn van een bijzonder soort glas dat de temperatuurschommelingen in ons klimaat probleemloos weerstaan kan. In het object "Icebergs en Paraphernalia "06-81" toont hij zijn liefde voor de natuur en in het bijzonder de poolgebieden die hij meerdere malen bezocht ter inspiratie. De uiterlijke vorm is als een schots die uit het water opstijgt. Ook de gelaagdheid van het glas refereert aan de gelaagdheid van kruierend ijs, terwijl de ijzige waterblauwe kleur van deze sculptuur het gevoel geeft dat het langzaam smelt en er ieder moment druppels vanaf kunnen lopen. Anders is het beeld "Horizon 2012" dat het land verbeeldt, dat de zee ontmoet. Het draagt de sfeer van het voor Nederland zo typische polderlandschap, terwijl de abstracte vorm de kijker vasthoudt en de gebogen lijnen en kleur het oog leiden. De vorm is als een venster naar de wereld; naar alles tussen hemel en aarde, waarin alles verbonden is.

Ellen Brouwers (1960) geniet als kunstenaar een landelijke reputatie. Haar glasobjecten zijn op talloze plaatsen in Nederland terug te vinden. De visuele kracht van haar werk komt voort uit de fotografie. Ze is altijd gefascineerd door kleur, natuur, historie en architectuur. Dit blijven haar inspiratie bronnen. De anatomie van het oog stond aan de basis van haar ontwikkeling als glaskunstenaar.

In al haar werk streeft Ellen Brouwers naar een balans tussen schoonheid, duurzaamheid en bruikbaarheid maar wel steeds met een vernieuwende visie. Het vergt veel energie en research om bij te blijven in alle ontwikkelingen van de diverse vakgebieden. Dit is een vereiste om professioneel te kunnen werken.

Gedachten aan de basis van een opdracht: "Ik zoek de spanning tussen openheid en geslotenheid, verbondenheid met de natuur en zijn omgeving, met de blik zowel naar binnen als naar buiten. Glaslagen, voor, achter en naast elkaar, met vaak een herhaling zijn kenmerkend voor mijn kunstwerken."

Arjan Cabellut (1989) groeit op in een artistieke omgeving. Op 16-jarige leeftijd wordt hij toegelaten op de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag als een veelbelovende aanwinst. Na korte tijd breekt hij zijn studie af om in Barcelona een aantal intensieve 'master classes' te volgen waar hij zich bekwaamt in het bewerken van metaal. De werken van Cabellut hebben betrekking op de menselijke anatomie. Zijn sculpturen uit plaatstaal tonen een enorme expressie en emotie in het koude materiaal.

De 'geestelijke staat van zijn' wordt weerspiegeld in de uitdrukking. Het omarmen van volmaakt-heden en onvolmaakt-heden spelen een rol in zijn werk, maar de focus gaat uit naar de beleving van de houding. Het geeft een eigen kenmerk aan het werk. "De gelaste delen zijn zichtbaar, en het is niet zo dat ze betrekking kunnen hebben op de fysieke nadelen, maar meer dat het terug komt van waar het vandaan kwam, haar oorsprong... volkskunst."

Gilles Chabrier (1959) beschikt als geen ander over de technische kennis van het zandstralen en graveren van glas. Voor Oisterwijk Sculptuur heeft Chabrier drie 'Walking Women' gecreëerd. In tegenstelling tot zijn eerdere monumentale beelden, die rechtopstaand waren, heeft hij nu sculpturen gemaakt die in een hoek van 75 graden naar voren buigen en daarmee de indruk wekken dat ze bewegen, net als Alberto Giacometti's 'walking man'. Een metalen drager, doorsneden door een water laser, ondersteunt extra wit glas dat zijn vorm heeft gekregen door de zandstraaltechniek. Geschreven inscripties met acrylverf en het kerven binnen in de lagen van glas contrasteren met de transparantie van het ontwerp. Daarnaast is een metalen plaat met woorden uitgesneden, gevuld met fosforescerende hars en led verlichting, dat leven brengt aan de drie lopende vrouwen en hun boodschap. De fosforescerende hars wordt opgeladen door zonlicht om een glimp te bieden in de nacht.

Jiménez Deredia (1954) debuteert in Nederland met zijn indrukwekkende sculpturen. In 2009 had hij de grote eer als eerste hedendaagse kunstenaar zijn sculpturen in het Forum Romanum tentoon te stellen, tussen de monumentale ruïnes van de oude stad in Rome. In de jaren zeventig begint Deredia in zijn geboorteland Costa Rica met beeldhouwen. Op 22-jarige leeftijd brengt een studiebeurs hem naar Italië. Het intellectuele enthousiasme in die tijd stimuleert hem na te denken over zijn werk. De waarneming van een wereldwijde omvang van 'bestaan' en het universum, de basis voor zijn kijk op het leven, ontwikkelt en verdiept zich dankzij een bewuste terugkeer naar de culturele oorsprong van zijn geboorteland. De monumentale granieten bollen, gemaakt door de pre-Colombiase beschaving van de Borucas, boeien hem enorm. Deze artefacten van mysterieuze oerkracht hebben de beeldhouwer aangezet tot studies naar vorm en materiaal als functie en symbool afgeleid van de bol en de cirkel. Zijn monumentale sculpturen zijn aangekocht door musea, particulieren en publieke instellingen in o.a. New York, Lima, Panama City, Caracas, Parijs, Florence, Shanghai en Rome.

Jolanda Jansen (1976) is ongetwijfeld een pur sang performance kunstenaar. Haar lichaam is haar medium, haar communicatiemiddel: het object en het onderwerp van haar eigen werk, zoals zij zegt: "Ik ben heel bewust van mijn 'lichamelijke aanwezigheid', inclusief het aantrekkelijke en onaantrekkelijke en de reactie van mensen op mijn lichaam."

Het werk van Jolanda Jansen bestaat uit drie vormen van verbeelden. Tot de eerste vorm behoren performatieve video's. Dit zijn intieme registraties van performances, met haar alleen voor de camera. De tweede vorm zijn live performances direct voor het publiek. De derde vorm betreft video's die gemaakt zijn op specifieke plekken, waarin zij performt in relatie tot de locatie.

Jolanda Jansen uit zich tijdens performances op dezelfde manier als binnen haar privésfeer. Zij bepaalt wat zij laat zien binnen haar concept, maar zij legt ook een deel van haar intimiteit bloot. Tijdens Oistervijk Sculptuur zal haar werk 's avonds te zien zijn van 21.30 – 23.00 uur.

Peter Keizer (1961) is schilder en beeldhouwer. Met zijn werken wil hij verwondering, uitdaging, plezier en vooral schoonheid uitstralen. Dit is ook zoals Keizer naar de wereld wil kijken. De keuze om zijn beelden in klei te maken is bewust. 'Klei is een eerlijk materiaal. In klei is het mogelijk om een beeld te maken waarin de laatste aanraking belangrijk is. Mijn duimen staan er letterlijk in. Ik klei de beelden hol en bak ze zelf. Ik heb ze dus het hele proces door in handen waarin liefde en geduld centraal staan. Maar buiten dit proces om gaat het om wat een beeld te zeggen heeft. Het beeld 'Is dit wat wij willen?' zegt iets over de tijd waarin wij leven. De grote honden staan tegenover elkaar, de ene maagdelijk wit, de andere in potsierlijk platinaluster. Tussen hen in een oranje glazen bot. De honden staan voor trouw zowel als hoerigheid en het bot is symbool voor de Nederlandse cultuur.'

"Kwakzalven aan de de rafelranden van de beschaving"

Met zijn experimentele praktijk wil **Toine Klaassen** (1973) het menselijk bewustzijn omtrent onze positie in de materialistische beschaving waarin we leven aanspreken. Dit doet hij door de in zijn optiek onttoverde situatie waar we ons in bevinden vanuit zijn visie te bevragen, te bespiegelen en te ridiculiseren: 'I believe that there is no magic, that's the magic'.

Toine Klaassen probeert de werkelijkheid af te pellen zodat het wezenlijke van de dingen overblijft en niet te veel te koesteren. Maar dat lukt natuurlijk niet! Het leven is het vervullen van een paradox. De werkzaamheden die hij verricht bestaan uit de meest uiteenlopende experimenten op het gebied van film, performances, interacties en interventies, waarbij hij steeds de grenzen ervan probeert op te zoeken. Hoe dunner het membraan tussen de artificiële wereld en de werkelijkheid, hoe dichter je aan de reële wereld raakt.

hoofdsponsor

Rabobank

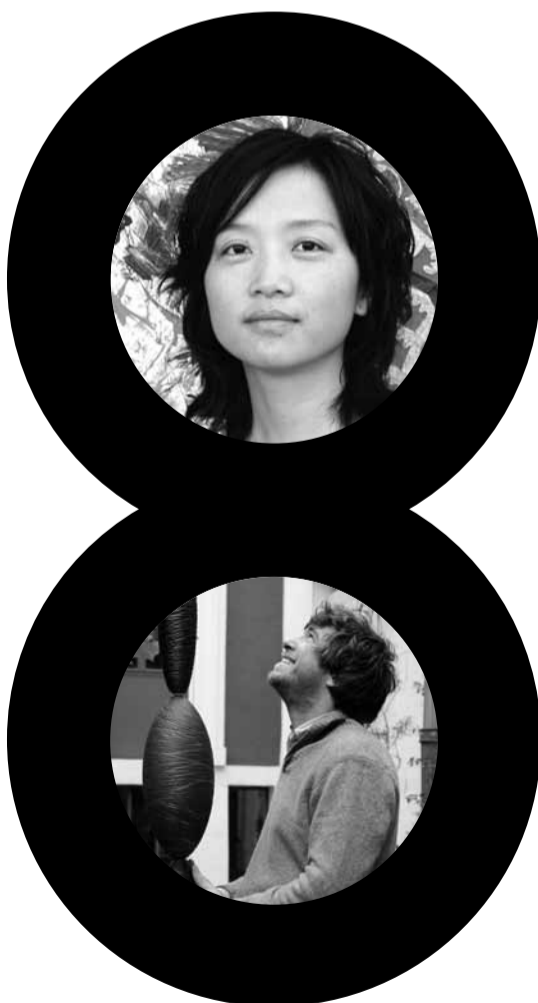
Han de Kluijver (1950) laat op Oisterwijk sculptuur zien dat de grens tussen architectuur en sculptuur wel erg vervaagt. Het zijn nooit echt gescheiden werelden geweest hoewel er traditioneel wel een soort grens bestond. Beeldend kunstenaars maken nu steeds vaker grote objecten die een architecturaal beeld oproepen. Neemt de invloed van architectuur op de beeldende kunst dus toe? En andersom: zijn nieuwe gebouwen eigenlijk meer moderne beeldhouwwerken? Wanden hebben in de architectuur dezelfde functie als de glazen massa in de objecten van De Kluijver, ze omhullen en scheiden ruimtes in die objecten en resulteren zo in een architectonische, gesloten ruimte. Door die ene bijzondere eigenschap van glas, transparantie, ontstaat de mogelijkheid om met glas architectonische ruimtes te creëren. Een verschil is echter de ondoordringbaarheid van het materiaal. Creëert de architect in zijn ontwerp met glazen wanden en gevels betreedbare ruimtes, in zijn glasobjecten wordt er door de transparantie slechts ruimte gesuggereerd. Anders gezegd: zijn glasobjecten creëren alleen ruimte in figuurlijke zin. Daarmee zijn ze een metafoor van de concrete, letterlijke ruimtebeleving waarin de architectuur voorziet.

Christel Lechner (1947) begint in 1988 voor het eerst sculpturen van beton te maken. Het zijn levensgrootte sculpturen met als thema 'alledaagse mensen'. Het concept van idealisering is vreemd aan de kunstenaar. Het zijn de menselijke zwakheden die zij in het dagelijks leven ervaart en tot uitdrukking brengt, zonder ze te parodiëren. Lechner belicht die dingen waar we allemaal over heen kijken omdat wij ze dagelijks simpelweg keer na keer zien. Haar figuren doen dezelfde dingen die ieder ander doet. Het zijn wezens en personages die wij beschouwen als 'normaal'. Dit is de sleutel tot de brede acceptatie, en toch blijven haar beelden ons keer op keer verbazen. Zonder versieringen of verfraaiing, het zijn weergaven van alledag. Dit verheft haar buiten haar grenzen. Ze geeft ons allemaal een reden om te pauzeren; een rustig moment die we allemaal verdienen in deze hectische tijd. Om in de woorden van Christel Lechner te spreken 'Life lived is the most human form of beauty'.

De Chinese kunstenaar **Lu Luo** (1971) komt in 1995 naar Nederland om, na haar studie aan het SiChuan College of Fine Arts in ChongQin, in Groningen verder te gaan studeren aan de Academie Minerva in Groningen. Lu Luo is bekend om haar schilderijen die geïnspireerd zijn op toneelkostuums uit de traditionele Chinese opera waarbij ze gebruik maakt van o.a. oude Chinese stoffen, rijstpapier, traditionele Chinese prints, inkten, bijenwas, gel en acrylverf. De schilderijen van Lu Luo worden gepresenteerd door Galerie Majke Hüsstege. Tijdens Oisterwijk Sculptuur presenteert Lu Luo voor het eerst haar beelden in fiberglas. De traditionele operacultuur in China en de handgemaakte kostuums die daarin gebruikt worden zijn wederom haar inspiratiebron geweest.

De Franse glaskunstenaar **Xavier le Normand** (1978) gaf, ondanks zijn jonge jaren, al les aan een universiteit in Tokyo. Daar spraken de Japanse meester-glasblazers hem aan met de eretitel sensei - doctor. Geen wonder, want zijn beheersing van de techniek is verbluffend compleet. Die grote vaardigheid zet hij in om eenvoudige objecten te maken met een grote suggestieve kracht. Ze verenigen het vloeiende en organische van geblazen glas met de weloverwogen en tijdrovende slijptechniek van koud glas. De resulterende objecten zijn van een grote natuurlijke schoonheid: harmonieuze oervormen die van binnenuit groeien, omhult door een geïndividualiseerde huid met een eigen ontstaansgeschiedenis.

“Wie kijkt, ontdekt!”

De Nederlandse beeldhouwer **Pieter Obels** (1968) geeft zijn ogen graag goed de kost. Hij kijkt met nieuwe ogen en ziet wat anderen missen in de natuur, op industrieterreinen en hoog aan de hemel. Hij laat zich inspireren door de onverwachte details die hij daar aantreft en die hij al improviserend vereenvoudigt en uitvergroot. Met zijn natuurlijke gevoel voor ritme en harmonie werkt hij de groevormen van bijvoorbeeld wolken, stromend water en zaadhulzen uit tot stalen objecten die treffen door hun elegantie en hun bedrieglijke eenvoud, gevoegd bij de fluwelige warmte van zijn favoriete materiaal, geërodeerd cortenstaal. Op deze manier laat Obels ons door zijn ogen kijken en ontdekken hoe bijzonder de dagelijkse werkelijkheid is. Het is echter niet alleen de werkelijkheid, maar ook de ruimte die hij ons opnieuw wil doen zien. De vormen van objecten en de bewegingen van de kijker zijn tenslotte heel bepalend voor de sfeer en de betekenis van een ruimte.

Jaromír Rybák (1952) is een van de eerste kunstenaars uit de Tsjechische school die het tegenwoordig zeer gewaardeerde principe van mixed media succesvol uitprobeerde. Zijn techniek is feilloos: dat moet ook wel met zijn Boheemse achtergrond. Het bijna naïeve realisme van zijn beeldhouwkunst wordt vaak aangevuld met bijkomstige elementen, vormen van glas, sokkels van brons en machinerieën van metaal. Deze dandyachtige alchemist en moeilijk te plaatsen kunstenaar heeft nog een andere troef: hij weet te verrassen. Hij maakt telkens weer krachtige emoties los bij het publiek. Wat is zijn geheim? De ingetogen Rybák vertrouwt ons de sleutel hiervan niet toe.

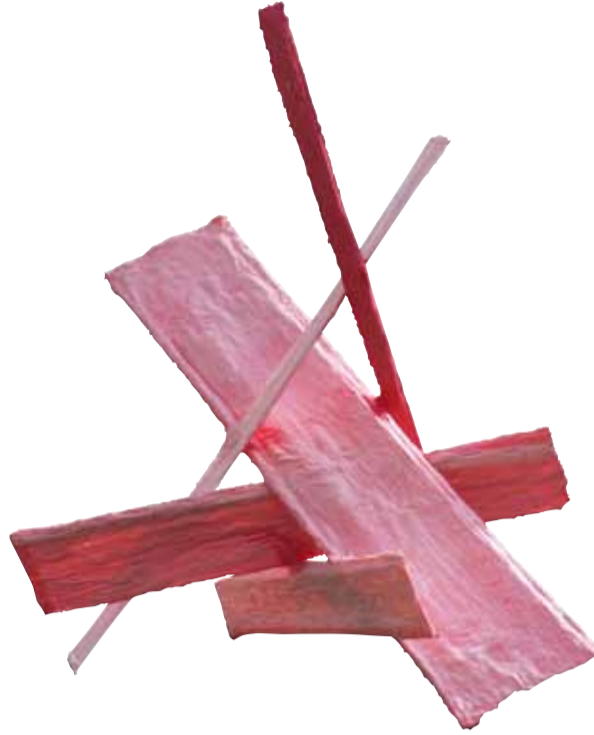
De Nederlandse beeldhouwster **Karin van Ommeren** (1955) maakt haar beelden in verschillende steensoorten, met een voorkeur voor graniet. Vormen die we doorgaans kennen uit de geometrie krijgen bij haar een organisch leven en een eigen realiteit. Karin van Ommeren heeft haar atelier in Italië, maar haar werk is te zien in vele landen, waaronder Taiwan, Japan Korea en Noorwegen.

“Het creëren van een beeld is het zoeken naar een vorm die ik vermoed, maar nog niet kan zien; een reis naar het wezenlijke. Altijd is het de steen die me leidt en langzaam laat ze zich zien en neemt een plaats in in de ruimte. Dan ontstaat de ruimte rondom haar en binnenin haar en is ze zo aanwezig alsof ze er altijd was in die eindeloze beweging van ontstaan en vergaan.”

Kristof Rybák (1979) maakt sculpturen van dieren met hun kenmerkende eigenschappen, hun gesten en bewegingen gezien door de ogen van een kind, tastbaar. De inspiratie krijgt Rybák uit kinderspelen. Rybák brengt de realistische animalistische kenmerken terug tot hun distinctieve basis, waarbij hun karakter verandert. Het centrale thema van deze serie werken is een zekere speelsheid. Een thema dat hem als beeldhouwer een immense creatieve vrijheid geeft. De sculpturen van deze dierfiguren zorgen voor een wisselwerking met de meer complexe bezinning, ze zijn een reflectie van onze menselijkheid.

Het werk van **Julius Weiland** (1971) gaat over de perceptie van ruimte en tijd. Het is gebaseerd op het verkennen van een driedimensionale ruimte en de zogenaamde vierde dimensie, tijd. In zijn objecten en installaties creëert Weiland een stroom van energie die hij vangt in materiaal en vorm. De laatste 10 jaar werkt Weiland met gefused glas, geprefabriceerde stukjes glas worden opgestapeld en samengesmolten in een mal. De resultaten zijn complexe structuren die worden beïnvloed door toevalligheid en de willekeurige beweging van het zachte glas. Recent is hij gestart met gelamineerd fiberglas en gebruikt verschillende soorten plastic zoals acryl, polyurethaan en epoxyhars. Deze materialen geven hem de mogelijkheid om grotere sculpturen te creëren en laten hun perceptie meer betrekking hebben op het lichaam en de ruimte. In deze werken speelt kleur een grote rol. Het verandert de perceptie van ruimte en vorm. Belangrijk voor Weiland is om met uniek materiaal te werken, op een wijze die nog niemand heeft gezien. Deze specialisatie is een deel van zijn werkpraktijk en de ontwikkeling van zijn ideeën. Hij probeert altijd zijn eigen techniek te ontwikkelen.

De mensfiguren van **Christina Wendt** (1948) hebben een sterke aanwezigheid. De figuren betoveren je door hun houding. Ze laten zien dat een bepaalde houding vragen kan oproepen, antwoorden kan geven, en bewijzen dat alleen al de aanwezigheid van menselijke figuren, zij het naast elkaar of tegenover elkaar, een veelzijdige uitdrukingskracht heeft. De beelden missen ieder kenmerk van de beschaving en zijn toch gecultiveerde en charismatische persoonlijkheden. Zoals driedimensionale momentopnames, zoals de monumentale karakterstudies van het dagelijkse, verwijzen ze ons op vriendelijke en arrogante wijze op de zwakheden en menselijkheid van het hier en nu. Ze communiceren met elkaar en met hun omgeving. Als kijker herkennen wij de spiegel die ons voorgehouden wordt en die ons tot zelfreflectie aanspoort. Het artistieke verlangen van Christina Wendt wordt gevormd door haar intensieve belangstelling voor mensen, door levenservaring in veelvuldige vormen en door maatschappelijke verhoudingen.

Na zijn studie in China komt **Zhuang Hong Yi** (1962) in 1992 naar Groningen, waar hij verder studeert aan de Academie Minerva. In 2001 heeft hij een solo expositie in het Groninger Museum wat hem nationaal en internationaal bekendheid geeft. Vooral bekend zijn de schilderijen opgebouwd uit duizenden stukjes Chinees rijstpapier. De natuur is daarbij zijn belangrijkste inspiratiebron. Zhuang Hong Yi beperkt zich echter niet tot schilderen. Ook andere materialen zoals keramiek en hout fascineren hem. Zhuang Hong Yi verzamelt alle mogelijke materialen met een mooie vorm. Deze materialen vormen dan de inspiratie voor een nieuw werk of nieuwe sculptuur. Voor Oisterwijk Sculptuur heeft hij in zijn atelier in China 2 koppen gemaakt die gevuld zijn met 'verzameld' materiaal. Zhuang Hong Yi werkt zowel in Nederland als in China om zo beide culturen trouw te blijven.

Het groeiproces van beeldhouwer **Wijnand Zijlmans** (1953), van het steeds dichterbij jezelf komen, heeft onvermijdelijk tot gevolg dat zijn werk – en werkwijze mee veranderen. 'Waar ik aanvankelijk vanuit de massieve steen mijn weg probeerde te vinden, ben ik de laatste tijd veel meer aan het componeren, assembleren en bouwen van losse elementen tot één geheel, waardoor inhoud en vorm veel meer tot een synergie zijn gekomen. Het "Innerlijk" (processen) van de mens is en blijft als een rode draad door mijn werk lopen. De begrippen "Stapelen en "Evenwicht" in letterlijke zin, maar bovenal als metafoor, hebben altijd al mijn fascinatie gehad. De suggestie van het "Stapelen" in mijn werk heb ik ingeruild voor het daadwerkelijke "Stapelen", om zodoende dichterbij mijn idee en het inhoudelijke te komen. Alle (cruciale) ervaringen, zowel positief als negatief in ons leven "Stapelen" zich, waarbij we voortdurend (vaak onbewust) bezig zijn om het juiste "Evenwicht" te vinden.' De beelden van Zijlmans hebben een engagement met de menselijke natuur, stralen rust en stilte uit en nodigen uit tot reflectie.

collectief 800

Oisterwijk Sculptuur is terug van 17 mei t/m 3 juni! De laatste editie vond plaats in 2009. Het evenement heeft sindsdien niet stilgestaan. Anders gezegd: deze twee jaar zijn hard nodig geweest voor de voorbereidingen van Oisterwijk Sculptuur 800. Dit jaar staat het hele evenement in het teken van 800 jaar stadsrechten. Het kon niet anders of het moest dit jaar plaatsvinden. Het vrij toegankelijke evenement moet zelfs een hoogtepunt van dit bijzondere jaar worden. Oisterwijk Sculptuur heeft daarvoor de hulp gekregen van maatschappelijk gedreven ondernemers uit onbekende hoek. Zo is het thema georganiseerd door maar liefst 8 communicatie-adviesbureaus. Hierdoor is het evenement extra divers maar heeft het ook één gezicht. Deze nieuwe thematische aanpak zorgt 'als het ware' voor kunst-in-kunst en vormt daarmee één groot kunstwerk (Gesamtkunst). **oisterwijk sculptuur 800**

Jip de Beer, Linda van Beers, Eric Bekkers, Frans van Berendonk, Daniëlle Bouman, Hans Brouwer, Larissa Brouwer, Tom Croes, Rob van Dam, Jeroen van Hagen, Steef Heij, Rens van den Heuvel, Marieke Hoefnagel, Machiel Huisbosch, Maikel Leemans, Susanne Lenders, Rob van de Lisdonk, Koen van Loon, Suzan van Maanen, Rob Mallens, Toine Markhorst, Rianne Meersschaerts, Alex Merckx, Diede van Morkhoven, John van den Oetelaar, Huub van Osch, Joop van Riel, Bram Smulders, Rob Smulders, Ben Vermeulen, Hans Vermeulen, Paul Verstraten, Richard van de Wiel, Mariëlle van Wijk, Jeroen Winkelmolen en Marieke de Zwart.

BRAINBUILDER JEAN-PIERRE AUDEBERT
FOOTSTOOL SHIVA JEAN-PIERRE AUDEBERT

JORI
www.jori.com

Eigentijds design. Tijdloos zitcomfort.

Koos Kluytmans

hemelvaartsdag geopend van 12.00 tot 17.00 uur

IK KOOS KLUYTMANS
betaalbaar design voor elk interieur